

послѣ него почти всичкы-тѣ Европейскы господарства. Въ
 Р. хр. тѣмъ послѣднѣ войнѣ съ Наполеона, войскѣ-тѣ му
 съвсѣмъ разбили, а него проводили въ заточеніе на
 единѣ удаленѣ островѣ, а на негово мѣсто за Фран-
 1815 цускый краль избрали *Людовика XVIII.*, брата убиен-
 наго краля *Людовика XVI*-го.

Германія была въ това врѣмя въ голѣмо раз-
 стройство. За да ѣж подкрѣпятъ рѣшили ся главны-
 тѣ Европейскы господарства: Россія, Англія, Ав-
 стрія и Прусія, та ѣж раздѣлили така, что-то по нѣ-
 колко малкы княжества съединили въ едно и при-
 признали гы за кралѣвства, нѣколко княжества при-
 падали Австрійи и Пруссіи; а одѣ другы-тѣ малкы
 княжества станали особны господарства. Това сѣ-
 що-то станало и въ Италіѣ. Всичко това ся наря-
 дило въ събраніе-то прѣдѣ Европейскы-тѣ господа-
 ри и тѣхны-тѣ министры въ Віенѣ, или на Віенскыя
 1815 конгресъ.

Подиръ това въ Франціѣ ся още два пѣти пов-
 торявали смущенія-та, кои-то приводили въ превра-
 щеніе това господарство. Въобще у Франціѣ има
 различны партіи, отъ кои-то ся една дѣржи за род-
 нины-тѣ Наполеоновы, друга за кралѣвскы-тѣ по-
 томци изъ Бурбонскыя домѣ, третя иска да бѣде
 республика и т. д. Послѣ многогодишны-тѣ распри
 и несѣгласія по между тыя партіи, республиканци-
 тѣ одѣржали върхѣ, и така Франція отъ кралѣвство
 1848 станала республика. Но послѣ ся умножила партія-та
 на родны-тѣ Наполеоновы, и така най-пслѣ отхвърли-
 ли республиканско-то правленіе и внукъ-тѣ Наполео-
 новѣ — *Людовикъ Наполеонѣ* станалъ императорѣ.

Въ сѣщо- время происходили смущенія и меж-
 доусобны войны въ Германіѣ, Италіѣ и въ другы
 страны въ западнѣ Европѣ, въ кои-то ся много
 крѣвь проляла; но монарси-тѣ съ благоразумны-тѣ
 свои мѣркы и распоряженія най-пслѣ прѣкѣснали